

at slaa Fabrikanter og Arbejdsmænd sammen i en Rubrik. Det kan være nyttigt for en rent foreløbig Oversigt, men giver selvfølgelig et ganske forkert Billede af det hele Forhold. Hvis man tager Landdistrikterne for sig, vil man finde, at fast ansatte underordnede ude paa Landet ifølge Tabelværket have en aarlig Indtægt af 910 Kr., Gaardmænd 1535 Kr., og gaa vi til Godsejerne have de en Gennemsnitsindtægt af 13,562 Kr. Hvis vi tage København, have vi for fast ansatte underordnede en Gennemsnitsindtægt af 1,094 Kr., for Hovedpersoner i Haandværk og Industri 2,068 Kr., for Hovedpersoner i Handel 3,392. Men naar man paa den Maade gaar i Einzelthederne, vise disse Tal, at de Indtægter, Tjenestemændene nyde, ikke ere saa svimlende høje, maalte imod andre Klassers Indtægter. Her stikker den udbytteriske Kapitalisme Hestefoden frem i Forhold til Arbejdere og Funktionærer. Og hvad Forholdet til hele det øvrige Samfund angaar, gik det som en rød Traad gennem det ærede Medlems Foredrag, at Forslaget om højere Jernbanetakster var udmærket, fordi det kunde give de private Dampskibsselskaber Lejlighed til i Læ af de høje Jernbanetakster at skrue deres Fragter i Vejret og høste stor Profit. Det er altsaa de enkelte store Rederier, det ærede Medlem her gør sig solidarisk med uden Hensyn til, hvorledes det øvrige Samfund, den produktive Industri og det produktive Landbrug, Handel og Omsætning som Helhed, vil komme til at lide under Takstforhøjelsen. Som sagt, jeg har sjælden hørt en Tale, som, naar man løb den igennem, er saa typisk for Kapitalismens udbytteriske negative Tendens som den, vi forleden hørte af det ærede Medlem.

Jeg skal til Slutning bemærke, at det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) endte forleden Eftermiddag sit Foredrag med at sige, at naar man saa paa den Rækkefølge, hvori Indtægtslovsforslagene vare forelagte for os, kunde man ved at gaa fra det første til det andet og tredje og videre frem føle en stigende Tilfredshed. Og han sagde, at det mindede ham om en af Selma Lagerlöfs Romaner, og saa fortalte han en lille morsom Historie fra Gösta Berlings Saga. Jeg maa tilstaa,

at jeg, da jeg hørte det ærede Medlem tale om Tilfredshed med Takstforhøjelserne i Forbindelse med en af Frk. Lagerlöfs Romaner, kom til at tænke paa en anden, der foregaar i det sydlige Italien, og som hedder Antikristens Mirakler. For det vil jeg dog sige, at skulde det ske, at dette Forslag blev mødt med Tilfredshed ikke blot her i Salen, men ogsaa ude i Landet, saa vilde det ikke blot være et Mirakel, men sandelig et af Antikristens Mirakler.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Jeg har kun bedt om Ordet for at fremsætte en Rettelse. Jeg erfarer, at jeg, da jeg i min Udtalelse i Eftermiddags udtalte en Kritik over Arbejderne ved Østerbro og udefter, er bleven oppfattet saaledes, som om jeg sigtede til Viaduktanlægget ved Østerbro. Jeg er vis paa, at jeg ikke nævnte Viadukten ved Østerbro, ligesaa lidt som jeg har sigtet til den. Jeg har kun sigtet til Arbejderne fra Østerbro og udefter og til Arbejderne ved Hellerup. Dette ønsker jeg paa givne Foranledning nærmere at fastslaa.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stensballe: Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) rettede nogle Bemærkninger til mig, der vidnede om, at det ærede Medlem var blevet meget bidsk i sit Sind antagelig ved de Udtalelser, jeg fremførte i Gaar. Det var meget langt fra, at det ærede Medlem udtalte sig som et uskyldigt Barn, og jeg vil heller ikke sige som et stort Skarn, men derimod som en ret bitter Mand. Jeg ved ikke af hvilken Grund, thi det, at jeg sammenlignede ham med en saa ærværdig Mand som Cato, skulde da ikke have gjort ham bitter, medmindre det var, fordi Cato var konservativ. Jeg synes, det havde været værre, om jeg havde sammenlignet ham med Catilina. Denne vilde gerne omstyrte Staten, og da det ærede Medlem ogsaa gerne vil have Statens Forhold forandret, vilde han maaske